

ด้วยความเป็นมากกว่า 4,000 ปี ทำให้วิวัฒนาการ และความซับซ้อนในการเขียนกับความหมายของอักษรจีน กลายเป็นสิ่งที่ท้าทายผู้เรียนและผู้สนใจภาษาจีน

ที่มาและเรื่องราวเบื้องหลังอักษรจีนจึงถือเป็นกุญแจสำคัญที่จะนำเราไปสู่ความเข้าใจภาษาจีนจากรากฐานทำให้เราจดจำ อักษรจีนได้ดียิ่งขึ้น และต่อยอดสู่ความรู้ในภาษาจีนอย่างแท้จริง

เจาะอักษรจีนขออาสาพาทุกคนย้อนเวลาไปถอดรหัสต้นกำเนิด อักษรจีนหน้ารู้ 80 ตัวที่จะทำให้คุณเข้าใจอักษรจีนตั้งแต่แรกเริ่ม

เปลี่ยนความยากและท้าทายให้กลายเป็นเรื่องง่าย ๆ ที่ใคร ๆ ก็เข้าใจได้ นำไปสู่ความสำเร็จในการเรียนภาษาจีนที่ยั่งยืน

เรียนจีนนอกกรอบแบบสนุกไม่จำเบื่อ
เก่งจีนได้ง่าย ๆ กับ ChineseBang

Cover : Rabbithood Studio

ชัยรัตน์ กิตติคุณผดุง
พิมพ์ภาษาจีน

เจาะลึก
80
บท

อักษรจีน

เจาะลึกอักษรจีนตั้งแต่แรกเริ่ม
เข้าใจภาษาจีนจากรากฐาน

日

／
rì
／
พระอาทิตย์; วัน

日... 中
早

zǎo — อรุณ; เช้า

日... 干
旱

hàn — แห้ง; แล้ง; ขาดน้ำ

日... 乍
昨

zuó — เมื่อวาน; อดีต

1

/
 rì
 พระอาทิตย์; วัน
 /

日

/
 rì
 พระอาทิตย์; วัน
 /

日

日 [rì] ในสมัยอักษรกระดองเต่าเป็นภาพที่มีลักษณะคล้ายกับสี่เหลี่ยมหรือห้าเหลี่ยม ด้านในมีจุดหรือขีดอยู่หนึ่งแฉก มีนัยถึง เทหวัตถุบนฟากฟ้า จุดหรือแฉกแสดงถึงรูปร่างของเทหวัตถุ ส่วนรูปเหลี่ยมด้านนอกแสดงถึง รัศมีแห่งแสงของมัน จึงหมายความถึง ดวงอาทิตย์ที่ส่องแสงบนฟากฟ้าในยามกลางวัน ต่อมาตัวอักษรก็ค่อย ๆ พัฒนาขึ้นจนกลายเป็นรูปสี่เหลี่ยมที่มีขีดอยู่ด้านในหนึ่งขีดดังปัจจุบัน ส่วนในด้านความหมายก็ถูกขยายความไปถึง วัน และ กลางวัน จากนั้นของเวลาระหว่างที่ดวงอาทิตย์ขึ้นและตก และยังหมายถึง วัน ในเชิงของหน่วยเวลาที่เท่ากับยี่สิบสี่ชั่วโมง

ตัวอย่างคำศัพท์

ตัวอย่างประโยค

日出	rìchū	พระอาทิตย์ขึ้น
日子	rìzi	วันเวลา
日常	rìcháng	ประจำวัน
一日三秋	yīrìsānqiū	หนึ่งวันดังสามฤดู ใบไม้ร่วง*

这个房子向东，
 适合看日出。
 Zhège fángzi xiàng
 dōng, shìhé kàn rìchū.
 บ้านหลังนี้หันไปทางทิศตะวันออก
 ออก มองเห็นพระอาทิตย์ขึ้น
 อย่างเหมาะเจาะ

❖ เป็นสำนวนที่หมายถึง คิดถึงใครอย่างใจจดใจจ่อ เปรียบเทียบเหมือนไม่ได้เจอกันเพียงวันเดียว ราวกับห่างกันสามฤดูใบไม้ร่วง โดยอาจพูดได้อีกแบบว่า 一日不见，如隔三秋。
 [yī rì bùjiàn, rú gé sānqiū.]

中 早

zǎo
อรุณ; เช้า

日

早

中 早

zǎo
อรุณ; เช้า

日

早 [zǎo] ในสมัยอักษรกระดองเต่าประกอบด้วยอักษรภาพของ 日 [rì] และ 中 [chēng] โดย 中 [chēng] ในอดีตเป็นเส้นที่มีแฉกสามแฉกแยกออกมาทางด้านบน แฉกทั้งสามแสดงถึงใบของต้นหญ้า หรือใบอ่อนของต้นกล้า ที่งอกออกมาจากลำต้นที่เป็นเส้นหลัก ทำให้ 中 [chēng] หมายถึง หญ้า หรือ ต้นกล้า

ดังนั้น เมื่อ 日 [rì] ดวงอาทิตย์ อยู่ด้านบน 中 [chēng] หญ้า จึงหมายถึง พระอาทิตย์กำลังเบิกฟ้า ต้นไม้ใบหญ้ากำลังรับแสงอ่อนยามรุ่งอรุณ ทั้งนี้ในอักษรภาพบางสมัย 中 [chēng] ถูกเขียนเพี้ยนไปเป็น 甲 [jiǎ] บ้าง แต่สุดท้ายก็กลับมาใช้ 中 [chēng] ดั้งเดิม และค่อย ๆ กลายเป็น 早 [zǎo] หมายถึง อรุณ เช้า และยังขยายความไปถึง ก่อน ช่วงเริ่ม จากนัยของช่วงเช้าที่เป็นช่วงเวลาแรกของวัน

ตัวอย่างคำศัพท์

早安	zǎo'ān	อรุณสวัสดิ์
早晨	zǎochén	ยามเช้า
老早	lǎozǎo	เช้ามาก ๆ
早春	zǎochūn	ช่วงเริ่มต้นของฤดูใบไม้ผลิ
早熟	zǎoshú	ก่อนวัย; แก่แดด (แปลตรงตัวว่า สุกก่อนเวลา)

ตัวอย่างประโยค

他的孩子显得有点早熟。

Tā de hái zǐ xiǎnde yǒudiǎn zǎoshú.

ลูกเขาดูทำทางจะแก่แดดนิด ๆ นะ

干 旱

hàn
แห้ง; แล้ง; ขาดน้ำ

日

旱

干 旱

hàn
แห้ง; แล้ง; ขาดน้ำ

日

旱 [hàn] ในสมัยอักษรจวินประกอบด้วยอักษรภาพของ 日 [rì] กับ 干 [gān] โดย 干 [gān] ในอดีต เป็นภาพที่มีรูปร่างคล้ายกับ 丫 ง่ามไม้แหลมและมี 十 กากบาท หรือ 十 จุดแต้ม อยู่ตรงกลางซึ่งนับถึง มือ หรือ กำปั้น รวมกันจึงหมายถึง การจับอาวุธไม้แหลมเพื่อทำการรบหรือการล่า ต่อมา 干 [gān] ยังได้ผนวกความหมายของ 乾 [qián] ความร้อนจากดวงอาทิตย์ที่แผดเผาจนน้ำกลายเป็นไอระเหย* ทำให้ 干 [gān] มีความหมายรวมถึง ร้อนจนไร้ความชื้น หรือ แห้ง ได้อีกด้วย

ดังนั้น เมื่อ 日 [rì] ดวงอาทิตย์ อยู่ด้านบนบน 干 [gān] ร้อนจนไร้ความชื้น จึงหมายถึง มีแดดจัด แห้งแล้งเป็นเวลานาน ส่วนปัจจุบัน 旱 [hàn] ถูกใช้หมายความถึง แห้ง แล้ง รวมไปถึง ขาดหรือปราศจากน้ำ ได้อีกด้วย

ตัวอย่างคำศัพท์

ตัวอย่างประโยค

干旱	gānhàn	แห้งแล้ง
旱季	hànjì	ฤดูแล้ง
旱灾	hànzāi	ภัยแล้ง
旱冰	hànbīng	โรลเลอร์สเก็ต

因为旱灾，我们没有足够的食物可吃。
Yīnwèi hànzāi, wǒmen méiyǒu zúgòu de shíwù kěchī.
เพราะว่าภัยแล้ง พวกเราจึงไม่มีอาหารเพียงพอที่จะรับประทาน

- ❖ ในระบบอักษรจีนตัวเต็ม 乾 [qián] ยังคงถูกใช้ในความหมาย ระเบิด หรือ ระเบิดจนแห้ง แต่อ่านออกเสียงว่า gān เช่น 乾冰 [gānbīng] น้ำแข็งแห้ง 乾果 [gānguǒ] ผลไม้แห้ง เป็นต้น
- ❖ ในระบบอักษรจีนตัวย่อ 干 ยังผนวกเอาความหมาย 幹 [gàn] ในอักษรจีนตัวเต็มซึ่งหมายถึง ทำ กระทำ และ ลำต้นต้นไม้ มาอีกด้วย โดยจะอ่านออกเสียงว่า gàn เหมือนอักษรจีนตัวเต็ม และในระบบอักษรจีนตัวเต็ม 幹 [gàn] ยังสามารถใช้ทดแทน 幹 [gàn] ในความหมายของลำต้นต้นไม้ได้อีกด้วย

乍 昨

／
 zuó
 เมื่อวาน; อดีต
 丶

日

昨

乍 昨

／
 zuó
 เมื่อวาน; อดีต
 丶

日

昨 [zuó] ในสมัยอักษรสัมฤทธิ์เกิดขึ้นจากอักษรภาพของ 日 [rì] และ 乍 [zhà] โดย 乍 [zhà] ในอดีตเป็นภาพของมีด ด้านบนเป็นใบมีดที่มีรอยบากอยู่ข้าง ๆ แต่ต่อมาใบมีดและรอยบากได้เข้ามารวมกัน อักษรภาพนี้สมัยก่อนจึงมีความหมายถึง การใช้มีดในการแกะสลักผ้าตัดไม้ ให้เกิดเป็นเครื่องมือเครื่องมือต่าง ๆ แต่สุดท้ายความหมายได้เปลี่ยนไปและหมายถึง ต้นกำเนิด หรือ ระยะเวลาที่เพิ่งผ่านไป จากนัยของเครื่องมือเครื่องมือที่ต้องผ่านการแกะสลักผ้าตัดมาก่อน

ดังนั้นเมื่อ 日 [rì] วัน มารวมกับ 乍 [zhà] เวลาที่เพิ่งผ่านไป จึงกลายเป็น 昨 [zuó] มีความหมายถึง วันที่เพิ่งสิ้นสุดไป นอกจากนี้ยังสามารถขยายความถึง อดีต ได้อีกด้วย

ตัวอย่างคำศัพท์

昨天/昨日 | zuótiān/zuórì | เมื่อวาน
 昨晚/昨夜 | zuówǎn/zuóyè | คีนวาน

ตัวอย่างประโยค

昨日不会重现。
 Zuórì bù huì chóng xiàn.
 วันวานไม่มีวันหวนคืน

子

zǐ

เด็ก; เล็ก; เด็กชาย; คน

子 瓜
孤

gū — กำพร้า; โดดเดี่ยว;
เดียวดาย

子 乃
孕

yùn — ตั้งครรภ์; ครรภ์

子 老(耂)
孝

xiào — กตัญญู

子
zǐ
เด็ก; เล็ก; เด็กชาย; คน

子

子
zǐ
เด็ก; เล็ก; เด็กชาย; คน

子

子 [zǐ] แรกเริ่มในสมัยอักษรกระดองเต่าเป็นภาพของหัวเด็กที่มีผมและขาสองข้าง ต่อมาอักษรภาพได้ถูกลดทอนลงจนเหลือเพียงหัวกับแขน ซึ่งสื่อถึงเด็กที่ถูกห่อไว้ในผ้า ปรากฏออกมาแค่เพียงหัวและแขนสองข้างของเด็กน้อย ดังนั้นอักษรภาพนี้จึงหมายถึง เด็กน้อยที่ถูกห่ออยู่ในผ้า ฟังพาหรือดูแลตัวเองไม่ได้ ซึ่งภายหลังตัวอักษรทั้งสองแบบนี้ก็ถูกสืบทอดต่อมา บ้างก็ถูกผสมปนเปกันไปออกมาเป็นรูปร่างใหม่ แต่ภายหลังก็ได้เลือกแบบที่เป็นหัวและแขนสองข้างสืบทอดมาจนกลายเป็น 子 [zǐ] ในปัจจุบัน ส่วนในด้านความหมายนั้น ถูกขยายออกไปกว้างขวาง โดยนอกจากจะหมายถึง เด็ก แล้ว ยังหมายถึง เล็ก หรือของที่มีขนาดเล็ก จากนัยของสภาพเด็กที่ตัวเล็ก ๆ ทั้งยังขยายไปถึง เด็กชาย รวมถึง คน ได้อีกด้วย

ตัวอย่างคำศัพท์

孩子	háizi	เด็ก; ลูก
子女	zǐnǚ	ลูกชายลูกสาว
男子	nánzǐ	ผู้ชาย
子公司	zǐgōngsī	บริษัทลูก; บริษัทย่อย
子弹	zǐdàn	กระสุนปืน (จากนัยของความเล็กของกระสุน)

ตัวอย่างประโยค

他是个听话的孩子。

Tā shì gè tīng huà de hái zǐ.

เขาเป็นเด็กที่เชื่อฟัง

瓜 子 孤
瓜 · 子 · 孤

gū
กำพรว้า; โดดเดี่ยว; เดี่ยวดาย

子

孤

瓜 子 孤
瓜 · 子 · 孤

gū
กำพรว้า; โดดเดี่ยว; เดี่ยวดาย

子

孤 [gū] สมัยอักษรจั้นนั้นเกิดจากอักษรภาพของ 子 [zǐ] และ 瓜 [guā] ประกอบกัน โดยในอดีตนั้น 瓜 [guā] เป็นภาพของเถาไม้ที่มีปลายห้อยลงมาคล้ายขา ตรงกลางเป็นภาพของผลไม้ลูกใหญ่ อักษรภาพนี้จึงมีความหมายถึง ผลไม้ทรงรีคล้ายน้ำเต้าที่อยู่บนก้านไม้เลื้อย ภายหลังอักษรก็ได้เปลี่ยนแปลงไป จากด้านในที่เป็นภาพผลไม้ลูกใหญ่ก็เปลี่ยนเป็นอักษรภาพของ 亠 [sī] ที่เป็นเส้นขมวดเล็ก ๆ และพัฒนาต่อมากลายเป็น 瓜 [guā] ซึ่งหมายถึง แดง ในปัจจุบัน

ดังนั้น เมื่อ 子 [zǐ] ประกอบกับ 瓜 [guā] แดง ซึ่งในที่นี้สื่อถึง ความโดดเดี่ยว จากนัยของผล แดงที่อยู่อย่างโดดเดี่ยวบนเถาไม้ จึงหมายถึง เด็กที่อยู่ตามลำพังคนเดียว ไม่มีพ่อแม่ให้พึ่งพาอาศัย ในอดีตมักใช้แสดงถึง เด็กที่สูญเสียพ่อหรือแม่หรือสูญเสียทั้งพ่อและแม่ ต่อมาในสมัยอักษรลี้шу ตัวอักษรได้เปลี่ยนแปลงจาก 子 [zǐ] ไปเป็น 孑 [jié] ซึ่งในอดีตเป็นภาพของเด็กที่ไร้แขนขวา* จึงหมายถึง ไร้แขนขวา แสดงนัยของความไม่สมบูรณ์ ให้กับอักษรและถูกพัฒนาจนกลายเป็น 孤 [gū] โดยหมายความถึง กำพรว้า โดดเดี่ยว เดี่ยวดาย

ตัวอย่างคำศัพท์

ตัวอย่างประโยค

孤儿	gū'er	เด็กกำพรว้า
孤单	gūdān	เหงาหงอย
孤独	gūdú	ลำพัง; โดดเดี่ยว
孤寂	gūjì	อ้างว้าง

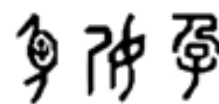
他时常感到孤单。
Tā shícháng gǎndào gūdān.
เขารู้สึกเหงาหงอยอยู่บ่อย ๆ

❖ ปัจจุบัน 孑 [jié] เองก็มีความหมายถึง โดดเดี่ยว ลำพัง เช่นกัน และนอกจาก 孑 [jié] แล้วในอดีตก็ยังมี 孑 [jué] ซึ่งเป็นภาพเด็กที่ไร้ขาดซ้าย และหมายถึง ไร้แขนซ้าย แต่ในปัจจุบันไม่พบการใช้งานแล้ว แต่ถูกนำมาใช้คู่กับ 孑 [jié] กลายเป็น 孑孑 [jiéjué] ซึ่งหมายถึง ตัวอ่อนของยุง หรือ ลูกน้ำยุง

yùn
ตั้งครรภ์; ครรภ์

yùn
ตั้งครรภ์; ครรภ์

孕 [yùn] แรกเริ่มในยุคอักษรกระดองเต่านั้นเป็นภาพของผู้หญิง ในท้องที่ถูกเขียนแทนด้วยรูปวงกลมนั้นมีอักษรภาพของ 子 [zǐ] เด็ก อยู่ข้างใน จึงมีความหมายถึง หญิงมีครรภ์ ต่อมาในสมัยอักษรสัมฤทธิ์ ตัวอักษรได้เปลี่ยนรูปไปเป็นภาพ 尸 สะโพกอยู่ทางซ้าย ซึ่งเป็นตำแหน่งของครรภ์ในร่างกายนุขย์ บวกกับอักษรภาพของ 女 [nǚ] ผู้หญิง อยู่ทางขวา และยังคงเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง จนในสมัยอักษรจ้วนได้เปลี่ยนเป็น 人 [rén] คน มีนัยถึง ผู้หญิง อยู่ด้านบน 子 [zǐ] และสุดท้าย 人 [rén] ด้านบนก็ถูกเขียนเพี้ยนไปเป็น 乃 [nǎi] ซึ่งหมายถึง เต้านมทั้งสองของผู้หญิง จนกลายเป็น 孕 [yùn] และหมายถึง ตั้งครรภ์ และ ครรภ์ ตั้งปัจจุบันในที่สุด

ตัวอย่างคำศัพท์

怀孕	huáiyùn	มีครรภ์; ตั้งครรภ์; ท้อง
初孕	chū yùn	ครรภ์แรก
孕妇	yùnfù	หญิงมีครรภ์
孕期	yùnqī	ระยะเวลาที่ตั้งครรภ์

ตัวอย่างประโยค

他的妻子又怀孕了。
Tā de qīzi yòu huáiyùnlè.
ภรรยาของเขาท้องอีกแล้ว

老(少) 孝
 𠄎𠄎𠄎𠄎 · 𠄎𠄎𠄎𠄎

[xiào]
 กตัญญู

子

孝

老(少) 孝
 𠄎𠄎𠄎𠄎 · 𠄎𠄎𠄎𠄎

[xiào]
 กตัญญู

子

孝 [xiào] ในสมัยอักษรกระดองเต่านั้นเกิดจากอักษรภาพของ 子 [zǐ] อยู่ด้านล่างภาพที่ถูกลดรูปของอักษรภาพ 老 [lǎo] โดย 老 [lǎo] ในอดีตเป็นอักษรภาพของ 人 [rén] คน ที่บนหัวสวมมงกุฎทรงยาวอยู่ด้านบน ด้านซ้ายของตัวอักษรเป็นภาพของมือที่กำลังค้ำไม้เท้าอยู่ ทั้งสองสิ่งนี้สื่อถึงความมีตำแหน่งสูงในสังคมและความอาวุโส ในอดีตอักษรภาพตัวนี้จึงใช้แทนคำที่ไว้เรียกผู้หลักผู้ใหญ่ที่มีตำแหน่งสูง ต่อมาจึงปรากฏอักษรอีกรูปแบบที่ด้านบนหัวนั้นมีอักษรภาพ 毛 [máo] ขน ซึ่งสื่อถึง ผมและหนวดที่ผู้อาวุโสในอดีตไว้ จากความเชื่อโบราณที่คิดว่าเส้นผมและหนวดเป็นสิ่งที่พ่อแม่ผู้ให้มาตั้งแต่กำเนิด จึงปล่อยให้ยาวและไม่ตัดทิ้งไป เมื่ออายุมากขึ้นผมและหนวดนั้นก็ยาวไปตามวัย ซึ่งเมื่อแก่ชรา ผมและหนวดก็จะยาวรุงรัง จึงใช้เป็นสิ่งที่สื่อถึงความอาวุโสได้เช่นกัน อย่างไรก็ตามภายหลังจากอักษรภาพที่ถูกลดทอนรูปส่วนหัว มงกุฎ มือและไม้เท้าลง จนสุดท้ายกลายเป็นที่มาของ 老 [lǎo] ซึ่งหมายถึง แก่ เก่า ในปัจจุบัน

ดังนั้นเมื่อ 𠄎 [lǎo] หรือภาพลดรูปของ 老 [lǎo] ผู้อาวุโสผมยาว บวกกับ 子 [zǐ] เด็ก รวมกันจึงกลายเป็นภาพของเด็กที่กำลังแบกผู้อาวุโสหรือคนแก่ เคารพเชื่อฟังและดูแลผู้ใหญ่ ต่อมาตัวอักษรก็ค่อย ๆ เปลี่ยนแปลงไปตามรูปร่างของ 老 [lǎo] และ 子 [zǐ] ในแต่ละยุคสมัยจนกลายเป็น 孝 [xiào] ในปัจจุบันและหมายความถึง กตัญญู จากนัยของลูกหลานที่ดูแลผู้ใหญ่ที่ตนเอง และถูกขยายความไปถึง การไว้ทุกข์ จากนัยของการแสดงความกตัญญูรู้คุณอีกด้วย

ตัวอย่างคำศัพท์

孝顺	xiàoshùn	กตัญญู
孝敬	xiàojìng	กตัญญูและเคารพ ผู้หลักผู้ใหญ่
孝子/女	xiàozǐ/nǚ	ลูกชาย/สาวที่กตัญญู
孝衣	xiàoyī	ชุดสำหรับการไว้ทุกข์

ตัวอย่างประโยค

虽然他是养子，
但却很孝顺。

Suīrán tā shì yǎngzǐ,
dàn què hěn xiàoshùn.

แม้ว่าเขาเป็นลูกบุญธรรม
แต่เขากลับกตัญญูมาก

目

mù

ตา; หมายถึงมอง; หัวข้อหลัก

目 ····· 分
盼

pàn — มอง; รอคอย; หวัง

目 ····· 人
见, 見

jiàn — ดู; มอง; เห็น;
พบ; ความเห็น

目 ····· 艮
眼

yǎn — ดวงตา; รู; ช่อง

见, 見 ····· 玉(王)
现, 現

xiàn — แสดงให้เห็น; เห็น
จริงกับตา; จริง; สด

mù
ตา; หมายถึง; หัวข้อหลัก

目

目

mù
ตา; หมายถึง; หัวข้อหลัก

目

目 [mù] ในสมัยอักษรกระดองเต่าเป็นภาพของดวงตามนุษย์เรานั้นเอง ด้านซ้ายและขวาเป็นหัวและหางตา ส่วนวงกลมด้านในก็คือตาดำ ดังนั้นอักษรภาพนี้จึงหมายถึง ตาของเรา ตัวอักษรก็ถูกสืบทอดต่อมาจนในสมัยอักษรจ้วน ภาพตาถูกเขียนอยู่ในแนวตั้งทำให้ดูคล้ายสี่เหลี่ยมมากขึ้น และยังปรากฏอักษรภาพอีกรูปแบบที่เป็นภาพของใบหน้าที่มีคิ้วและตาสีถึง ดวงตา เช่นเดียวกัน แต่ภายหลังภาพดวงตาในแนวตั้งได้ถูกสืบทอดต่อมากลายเป็นที่มาของ 目 [mù] ในปัจจุบัน ซึ่งถูกขยายความถึง หมายถึง จากนัยของที่เป็นอวัยวะที่ใช้ในการมอง นอกจากนี้ยังหมายถึง หัวข้อหลักในงานเขียน จากนัยของฟังก์ชันความสนใจที่คล้ายกับการจัดจ้องหมายถึง

ตัวอย่างคำศัพท์

目光	mùguāng	สายตา
目的	mùdì	จุดหมาย; จุดมุ่งหมาย
醒目	xǐngmù	สะดุดตา; เดะตา
题目	tímù	หัวข้อ
目录	mùlù	สารบัญ

ตัวอย่างประโยค

他用奇怪的目光盯着我看。

Tā yòng qíguài de mùguāng
dīngzhe wǒ kàn.

เขาใช้สายตาที่แปลกประหลาดจ้องมาที่ฉัน

分 盼
分 · 盼

／
pàn
／
มอง; รอคอย; หวัง
／

目

盼

分 盼
分 · 盼

／
pàn
／
มอง; รอคอย; หวัง
／

目

盼 [pàn] ในสมัยอักษรสัมฤทธิ์เกิดจากภาพของ 目 [mù] และ 分 [fēn] ประกอบกัน โดยแรกเริ่ม 分 [fēn] เกิดขึ้นจาก 八 [bā] ซึ่งแต่เดิมหมายถึง ตัดแบ่งส่วนออกเป็นสองส่วน แต่ต่อมา 八 [bā] ถูกใช้ เป็นหน่วยบอกจำนวน หรือ แปด ทำให้ความหมายดั้งเดิมได้หายไป จึงมีการเติม 刀 [dāo] ที่ในอดีตเป็นภาพอาวุธหรือเครื่องมือที่ด้านบนเป็นด้าม ด้านล่างเป็นส่วนที่แหลมคม หมายถึง มีด เข้าไป กลายเป็น 分 [fēn] ซึ่งหมายถึง การแบ่งหรือแยกวัตถุออกเป็นสองหรือมากกว่าส่วน

ดังนั้นเมื่อ 目 [mù] ตา รวมกับ 分 [fēn] แบ่งหรือแยก จึงหมายถึง การเบิกหรือถ่างตาให้กว้าง เพื่อมองดู ซึ่งต่อมาตัวอักษรก็ค่อยเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย และกลายเป็น 盼 [pàn] ในปัจจุบัน ซึ่งหมายถึง รอคอย และ หวัง เหมือนกับเวลากำลังตั้งตาคอยสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ตัวอย่างคำศัพท์

ตัวอย่างประโยค

左顾右盼	zuǒgùyòupàn	มองซ้ายมองขวา (มองไปรอบ ๆ)
期盼	qīpàn	รอคอย
盼望	pànwàng	ปรารถนา; ตั้งตาคอย
企盼	qǐpàn	เฝ้ารอด้วยความคาดหวัง

我们盼望能收到你的消息。

Wǒmen pànwàng néng shōudào nǐ de xīxì.

พวกเรากำลังตั้งหน้าตั้งหน้าคอยข่าวคราวของคุณ

jiàn
ดู; มอง; เห็น; พบ; ความเห็น

jiàn
ดู; มอง; เห็น; พบ; ความเห็น

见, 見 [jiàn] ในสมัยอักษรกระดองเต่าเป็นอักษรภาพของ 目 [mù] ซึ่งหมายถึง ตา อยู่ด้านบน 人 [rén] ที่หมายถึง คน บ้างก็เป็นภาพของคนที่กำลังนั่งอยู่ อักษรภาพทั้งสองมีลักษณะคล้ายคนกำลังมองดูอะไรบางอย่างอยู่ จึงมีความหมายถึง เปิดตามอง ในยุคต่อ ๆ มาก็ได้สืบทอดรูปร่างของอักษรภาพไว้และได้ลดทอนส่วนลำตัวของ 人 [rén] ลงเหลือเพียงส่วนล่างและกลายเป็น 见 [jiàn] ในอักษรจีนตัวเต็ม ก่อนจะถูกลดทอนลงเป็น 见 [jiàn] อักษรจีนตัวย่อ โดยในปัจจุบันสามารถใช้หมายถึง ดู มอง เห็น พบ จากนัยของการเปิดตามอง รวมไปถึง ความเห็น ได้อีกด้วย

ตัวอย่างคำศัพท์

参见	cānjiàn	ดูได้จาก (มักใช้กับหน้าในหนังสือ)
看见	kànjiàn	มองเห็น
再见	zàijiàn	พบกันอีกครั้ง; พบกันใหม่
意见	yìjiàn	ความคิดเห็น

ตัวอย่างประโยค

黑暗中我看见一个人影。

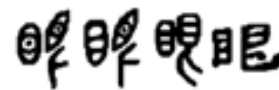
Hēi'àn zhōng wǒ kànjiàn yīgè rényǐng.

ท่ามกลางความมืดฉันมองเห็นเงา
ของคนคนหนึ่ง

yǎn
ดวงตา; รู; ช่อง

yǎn
ดวงตา; รู; ช่อง

眼 [yǎn] ในสมัยอักษรสัมฤทธิ์เกิดจากอักษรภาพของ 目 [mù] และ 艮 [gèn] ประกอบกัน โดย 艮 [gèn] แรกเริ่มเกิดจากอักษรภาพของ 目 [mù] และ 人 [rén] เช่นเดียวกับ 见, 見 [jiàn] แต่จะสังเกตได้ว่า 人 [rén] ที่เห็นนั้น อยู่ในลักษณะที่กลับด้านกับ 人 [rén] ในอักษรภาพของ 见, 見 [jiàn] ซึ่ง 人 [rén] ที่กลับด้านนั้นแสดงนัยถึง การย้อนกลับ เมื่อรวมกับ 目 [mù] ด้านบน จึงหมายถึง การมองย้อนกลับ นั่นเอง ซึ่งต่อมาตัวอักษรก็พัฒนาและเปลี่ยนแปลงไปตามอักษรภาพ 目 [mù] และ 人 [rén] จนกระทั่งยุคอักษรลู่ซู่ก็ได้รวมกันเป็น 艮 [gèn] ดังนั้น เมื่อ 目 [mù] ดวงตา บวกกับ 艮 [gèn] การมองย้อนหลัง กลายเป็น 眼 [yǎn] มีความหมายถึง ตาของมนุษย์ทั้งสองดวง ที่มนุษย์ใช้ในการสำรวจหรือมองไปรอบ ๆ ตัว ซึ่งภายหลังยังขยายความถึง รู ช่อง หรือสิ่งที่มีรูปร่างคล้ายตา ได้อีกด้วย

ตัวอย่างคำศัพท์

眼睛	yǎnjīng	ดวงตา
风眼	fēngyǎn	ตาพายุ
泉眼	quányǎn	ตาน้ำ
眼神	yǎnshén	การแสดงออกทางสายตา

ตัวอย่างประโยค

她闭上了眼睛。
Tā bìshàngle yǎnjīng.
เธอได้ปิดตาลง

玉(王) 现, 現
 王 · 現

xiàn
 แสดงให้เห็น; เห็นจริงกับตา;
 จริง; สด

目

现, 現

玉(王) 现, 現
 王 · 現

xiàn
 แสดงให้เห็น; เห็นจริงกับตา;
 จริง; สด

目

现, 現 [xiàn] ในสมัยอักษรสี่ซู่ เกิดจากอักษรสองตัวประกอบกัน ได้แก่ 见, 見 [jiàn] และ 王 [wáng] ทั้งนี้ 王 [wáng] ที่เห็นอยู่นี้แท้จริง สื่อนัยของ 玉 [yù] อยู่ โดย 玉 [yù] เป็นภาพของหยกสี่ซิ่นที่ถูกร้อยอยู่ในเชือก ด้านบนสุดมีแฉกสามแฉกสื่อถึง ปมของเชือก อักษรภาพนี้จึงหมายความว่าถึง หยกมีค่าที่ถูกร้อยเรียงเข้ากันด้วยเชือก ซึ่งต่อมาถูกลดทอนลงเหลือหยกเพียงสามซิ่น ต่อมาในสมัยอักษรสัมฤทธิ์ก็ได้ลดทอนส่วนต้นและปลายของเชือกออกอีก จึงมีรูปร่างคล้ายกับ 王* [wáng] แต่สุดท้ายในสมัยอักษรสี่ซู่ได้เติมแต้มหนึ่งแต้มลงไปบริเวณด้านขวาของอักษร กลายเป็นที่มาของ 玉 [yù] หมายถึง หยก ในปัจจุบัน

ดังนั้นเมื่อ 见 [jiàn] ที่หมายถึง เห็น หรือ มองเห็น บวกกับ 玉 [yù] สร้อยหยก จึงกลายเป็น 现 [xiàn] หมายถึง การนำหยกล้ำค่าที่สะสมไว้ออกมาแสดงให้เห็นเป็นที่ปรากฏ ซึ่งต่อมาได้หมายความว่า แสดงให้เห็น เห็นจริงกับตา จากนัยของการแสดงให้เห็นปรากฏ และยังรวมถึง จริง สด จากนัยของการได้เห็นกับตาในขณะที่แสดง ส่วนตัวอักษรนั้นท้ายสุดได้ถูกลดรูปและกลายเป็น 现 [xiàn] อักษรจีนตัวย่อในปัจจุบัน

ตัวอย่างคำศัพท์

ตัวอย่างประโยค

表现	biǎoxiàn	แสดงให้เห็นปรากฏ; การแสดง
展现	zhǎnxiàn	ปรากฏให้เห็น
现实	xiànréality	ความเป็นจริง; ความจริง
现在	xiànzài	ปัจจุบัน
现金	xiànjīn	เงินสด

别胡思乱想, 面对现实吧。
 Bié húsīluànxiǎng, miànduì xiànréality shí ba.
 อย่าคิดเพื่อเจ้อฟุ้งซ่าน ยอมรับความจริงเถอะ

❖ 王 [wáng] เองในอดีตเป็นอักษรภาพของขวานขนาดใหญ่ แต่ในสมัยอักษรสัมฤทธิ์และอักษรจั้นก็ได้กลายเป็นอักษรที่ประกอบด้วยเส้นนอนสามเส้นที่มีขีดแนวตั้งอยู่ตรงกลางเช่นเดียวกับ 玉 [yù] แต่ในสมัยนั้น เส้นนอนทั้งสามเส้นของ 玉 [yù] จะมีความยาวเท่ากัน (สื่อถึงหยกที่มีขนาดใกล้เคียงกัน) ในขณะที่ 王 [wáng] เส้นด้านบนจะสั้นกว่าเส้นด้านล่าง และนั่นก็คือสิ่งที่ทำให้มันแตกต่างกัน